

בתפקיד-מפתח בתע"ש, שוחרר ממילואים. לפני ארבע שנים עזב את התעשייה הצבאית ועבר לעבוד במפעל פרטי. אך גם אז, בגלל אי-הסדרים ששררו באגף כוח האדם בצה"ל, לא גוייס לכוחות-המילואים. לפני מספר חודשים, כאשר החלה בדיקה מקפת לאיתור כל אותם עשרות אלפי אזרחים שלא גוייסו למילואים, נשלחה לו הודעה על הצבתו ביחידת-מילואים.

בשבוע שעבר קיבל סתווי צורקריאה ל-50 ימי-מילואים, הוצב בבסיס שיקום טנקים. מאחר שמצפוניו הציק לו על כל אותן שנים בהן לא שירת במילואים, שלא באשר מתו, החליט כי הפעם, במסגרת 50 ימי-המילואים, יתרום לעבודתו במלוא מירצו. סתווי הצליח לגרוף בהתלהבותו את שאר אנשי יחידת-המילואים שלו, שעסקו בשיקום הטנקים, אנשי יחידה זו עבדו במשמרת-לילה, בעוד שבמישמרת-היום עבדו אזרחים, עובדי צה"ל.

מפקד הבסיס היה מרוצה מפירוץ-העבור דה של אנשי המילואים, הירבה לשבחם בכל הזדמנות. אולם, להפתעת המילואים-על הציבור, נפגש בצרפת עם סגן-נשיא הקונצרן, שמע מפיו הצעה כי הקונצרן, יחד עם כור, מתחייבים לספק לו שלושה גשרים כאלה במהיר נמוך. מחיר נמוך זה הושג, תודות לכך שכור היתה אמורה לייצר את הגשרים בארץ, בעזרת חלקים וידע של הקונצרן הצרפתי.

על-ידי ייצור מקומי ניתן לחסוך חלק ניכר מן ההוצאות, כמו למשל 25% מכס על הייבוא.

לפני שבועות אחדים הוציא עמיר לפתח מיכרו על הקמת הגשר, כאשר במיכרו מוגבלים המציעים לגשר מייבוא בלבד.

החלטה והיפוכה, איש לא הופתע כאשר זכתה במיכרו זה החברה הצרפתית אס-איי-איי, שסוכניה בארץ הם חברת קיזור-אילון. הצעתה היתה 4.2 מיליון לירות להרכבת הגשר בלבד, ולכך יש להוסיף עבודות-תשתית שונות. את ההחלטה כבה מסרה קיזור-אילון לחברת מינסטל, המתמחה בעבודות-מתכת.

זמן קצר לפני פתיחת המיכרוים נסעו עמיר ואשתו לחו"ל, עד אירופה נסע עמיר באשור יושבראש מועצת-המנהלים דויד שיפמן, לקונגרס בעיר ליון שבצרפת.

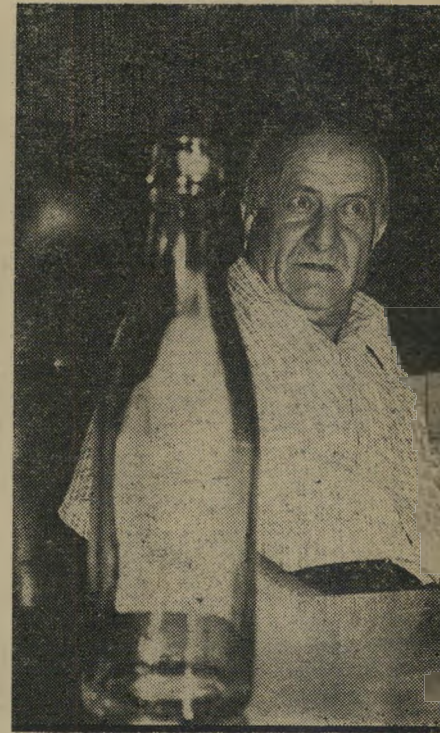
אשתו נלוותה אליו, ונשארה בשווייץ לצרכי ריפוי. עמיר עצמו אמר להמשיך מאירופה לאמריקה.

על השאלה המתבקשת, מהן הסיבות להתנגדותו של עמיר לייצור המקומי של הגשר, יש בסיו מיספר הסברים. ראשית, המיכרו לגשר מעריב היה סגור, וזכותו של עמיר לקבוע מי זכאי להגיש עצמו כמציע למיכרו זה, לטענתו, היה די זמן כוללם להכין הצעות כאלה. אבל כאשר העלה אחד המועמדים את שאלות עלות הובלת הגשר לישראל, נותרו לו מאז מתן התשובה לשאלה ועד לתום המועד רק שלושה-ארבעה ימים.

מנכ"ל בערימקום. עמיר עצמו מאשר כי הגשר הוא מייצוא, ולא מייצור מקומי, גם לאחר הסיכומים עם הקונצרן הצרפתי ועם כור. הוא טוען כי רצונו שהגשר יבוא לישראל בארץ מייבוא, ואחר כך ילמדו ממנו לגבי האחרים. אך הוא אינו מסביר כיצד אישר, לפני שנתיים, הקמת גשר-יעילי בצומת שדירות-רוקח-דרדריפה, כולו מייצור מקומי.

לגבי גיטיעתו אומר עמיר כי אשתו נס"ע לריסוי בשווייץ, נשארה שם לריפוי — הכל על חשבוננו. הוא עצמו שהה בי אירופה על חשבוננו נתיבי אילון. בקונגרס בליון, כאשר החליט לפתח לנסוע לארצות-הברית על חשבון החברה, כדי לסכם מעשים עם מומחים בשאלות תכנון בקרת-רמזורים. פרויקט אחר של חברתו.

נסיעה זו לא אישר לו איש. הוא הי' מנכ"ל, והוא הוציא את הכספים בתנחה כי יקבל לכך אישור רטרואקטיבי. את הסיכון נטל על עצמו, שהרי רשת-הרימזורים החדשה המתוכננת מכוננת לפתור את בעיות התחבורה של תל-אביב, אבל כבישים עבור הרמזורים עדיין אין, וגם לא יהיו, כנראה, בעתיד הנראה-לעין.

מנכ"ל עמיר טיולים לחו"ל

ניקים הסתבר להם, כי מיום ליום הולכים היחסים בינם לבין האזרחים ומתעררים. כלי-העבודה של מישמרת היום לא נמ"צא במקומם, המן יקר בוזבו בחיפושים אחריהם. כן אירעו מספר תקלות במערכת החשמל, דבר שמנע עבודה רצופה ויעילה. עדי-מחרה נתגלה חסוד — העובדים האזרחיים ראו כעין רעה את פיריון-העבודה המוגבר של אנשי המילואים. הם ידעו כי במהרה ייווצר מצב שבו לא תיוותר להם ברירה, וגם הם יאלצו להתאמץ להגביר את פיריונם, דבר שלקראתו לא היו נכונים. יהודה סתווי נדהם, ופנה בתלונה למפקד-הבסיס, "בימים אלה, לשקוראים למתנדבים לתת כוח, כאשר קיבוצניקים עובדים שעות נוספות בבסיס-שיקום, לא ייתכן שקבוצת עובדים ננסה לחבל בעבודתנו ולהקפיא את הפיריון."

תל-אביב

הקרב על הגשר

לאחר שסוכם עי גשר מייצור מקומי, הוצא מיכרו לגשר מייבוא — והמנכ"ל מטייל בחו"ל

כאשר נסע מנכ"ל חברת נתיבי אילון, ברוך עמיר, עם אשתו לחו"ל, לא ידע כי נסיעתו תחולל סערה.

עלייתו ונפילתו של מיינה ברנט

אדם קפץ מחלון בקומה הרביעית של בניין גדול. אנשים מיהרו אל המידרכה כדי לעזור לו, או לאסוף את איבריו המרוסקים, וגילו שאין כלל גווייה.

כעבור מספר שעות, שוב קפץ אדם, מאותו חלון. הפעם נמצאה על המידרכה גווייה מרטשת.

הבלש הגאוני מניקס, נכנס — בסרט מהסידרה שהוקרנה לפני כחודש כארץ — לחקירה, וגילה את פשר שתי הקפיצות והגווייה האחת. אולם ספק אם בלשי מש"טרת זינבה שבשווייץ כישרוניים כמו מניקס.

ביום השישי האחרון עמדה בפניהם אר תה בעייה, כימעט. אחד הזמרים הידועים באירופה, אלילן של עשרות אלפי בנות טיפש-עשרה צוחנות, הישראלי מייק ברנט, קפץ — או נפל — מהקומה החמישית של מלון דה לה'פה בג'נבה.

מי

משקר?

אדם מייק ברנט ניצל. הוא נפל היישר על מירפסת החדר מספר 309 באותו מלון, שבר את רגל שמאל והמתין שלוש וחצי שעות, תוך זעקות-כאב, ל"עזרה-הראשונה שתגיע.

בלשי מיסטרט שווייץ, הגיעו במהרה אל אדם שהתגורר בקומה החמישית של אותו מלון, בחדר שממנו נפל ברנט. היה זה ישראלי אחר בשם שמעון ויינטרופ. כאל ניצבה בפני מיסטרט שווייץ הבעייה של מניקס.

ויינטרופ סיפר להם כיצד קפץ מייק מחלון חדרו בשעה תשע בבוקר, ואילו מייק הפצוע נמצא במירפסת הקומה שמתחת רק בשעה שתיים-עשרה וחצי בי צהריים.

אילו חקר מניקס את הפרשה, היה בוו דאי מגיע למסקנה כי ברנט קפץ פעמיים. אולם לשוטרים השווייציים חסרי-הדימוין ברור היה, כי מייק נפל מחלון רק פעם אחת, וכי מישהו כאן משקר.

בעיית שעת הנפילה המדויקת של מייק ברנט מהחלון, היא רק אחת השאלות ה-

סתומות הרבות שהתעוררו בעיקבות מעי-ההתאבדות — או הניסיון-לרצח — של הזמר הישראלי המצליח והפופולארי.

אלפי בחורות שצרו על בית-החולים הקנטונאלי בז'נבה, על תחנת-השידור ב"פריס, על בניין תחנת רדיו לוסמבורג ועל חנות-תקליטים ידועה, שהציגה תמור-נתיעק של ברנט מייד לאחר שנודע על התקרית, עסקו בניחושים: כיצד קרה הי דבר?

הוויכוחים כולם התמקדו סביב שאלה אחת: האם מייק ברנט ניסה להתאבד, או מישהו ניסה לרצוח אותו.

אמו של מייק, ברוניה בראנד, עקרת בית צנועה משכונת קריית-אליעזר בחיפה, אשר הוועקה אל מיטתו של בנה הצעיר, מייק ברנט היה אחד מעמודי-התווך שלו. דבריה של האם היפנו את זרקורי-החדש והשאלה לעבר שמעון ויינטרופ, אשר מחדרו קפץ ברנט או הופל.

ידיד

או אויב?

מעון ויינטרופ (33), ישראלי שי ירד מהארץ, הוא דמות ידועה בחיי הבידור והאמנות באירופה. בארץ מכירים את הצעיר השמן בעל פני התינוק כאחיו של איש-הבוהמה לשעבר, סוכן האמנות ובעל הגלרייה היסואית שנסגרה, ז'אן תירוש.

אך לוויינטרופ יש גם כמה תכונות גור-ספות, הקושרות אותו לברנט בקשר אמיץ. נוסף להיותו בעל רשת מעודוני-לילה ב"פריס, חברות-בנייה וחברות-התקליטים וייפ, ויינטרופ הוא גם בעליו של מייק ברנט.

תמורת סכום בן שני מיליון דולר, רכש ויינטרופ לפני כחודשיים את כל הזכויות